

Konsekvensutredning avseende nytt allmänt råd om byte mellan olika K-regelverk

Inledning

Enligt förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning ska en myndighet när den överväger nya eller förändrade regler göra en konsekvensutredning och dokumentera denna.

BFN överväger att ge ut ett allmänt råd om om byte från ett K-regelverk till ett annat.

Reglerna ska gälla för icke-noterade företag. Med icke-noterade företag avses andra företag än företag vars andelar, teckningsoptioner eller skuldebrev är upptagna till handel på en reglerad marknad inom EES eller på en motsvarande marknad utanför EES.

BFNs konsekvensutredning dokumenteras i denna konsekvensanalys. Analysen utgår från de frågeställningar som finns i förordningen.

1. Beskrivning av problemet och vad BFN vill uppnå.

Bokföringsnämnden arbetar med att ta fram olika K-regelverk för upprättande av årsbokslut och årsredovisning (K1, K2 och K3). De flesta företagen kommer att ha möjlighet att tillämpa fler än ett av dessa regelverk. Det innebär att det kommer att vara möjligt att byta mellan olika K-regelverk.

Bokföringsnämnden avser att reglera när ett sådant byte är tillåtet.

2. Beskrivning av vilka alternativa lösningar som finns för det BFN vill uppnå och vilka effekterna blir om någon reglering inte kommer till stånd.

Alternativet till att reglera frågan är att låta företagen fritt få byta mellan olika K-regelverk.

Om frågan inte regleras kan det bli svårt för en extern bedömare att analysera företagets resultat och ställning över flera år. Vidare kan det ha skattemässiga konsekvenser.

Ett byte av K-regelverk, som också innebär byte av redovisningsprincip, kan vara förenat med stora administrativa kostnader. En reglering av när byte får och inte får

ske kan ha den positiva effekten att företaget gör en mer noggran analys av de olika K-regelverken innan det fattar beslut om vilket regelverk som ska tillämpas.

3. Vilka som berörs av regleringen.

Ett företag som avser att byta från ett principbaserat regelverk (K3) till ett regelbaserat regelverk (K1 eller K2), d.v.s. till ett lägre K-regelverk, omfattas av det allmänna rådet. Företag som avser att byta till ett högre K-regelverk omfattas däremot inte.

4. Vilka kostnadsmässiga och andra konsekvenser som regleringen medför och en jämförelse av konsekvenserna för de övervägda regleringsalternativen.

Se punkterna 2 och 8.

5. Bedömning av om regleringen överensstämmer med eller går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen.

Det allmänna rådet bedöms vara förenligt med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen.

6. Bedömning av om särskilda hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande och om det finns behov av speciella informationsinsatser.

Senast 2014 ska alla aktiebolag och ekonomiska föreningar ha valt K-regelverk. Inför detta val är det viktigt att företaget har information och kunskap om när det är tillåtet att byta regelverk. Det allmänna rådet bör därför meddelas snarast.

7. Antalet företag som berörs, vilka branscher företagen är verksamma i samt storleken på företagen.

Normalt tillämpas valt regelverk och valda redovisningsprinciper under lång tid. Det är endast om det sker väsentliga förändringar, t.ex. i verksamhetens omfattning, som det normalt blir aktuellt att byta regelverk. Den administrativa kostnad som det kan medföra att byta redovisningsprincip bidrar också till att det endast undantagsvis är motiverat att byta regelverk.

Antalet företag som kommer att beröras bör därför vara begränsat.

8. Vilken tidsåtgång regleringen kan föra med sig för företagen och vad regleringen innebär för företagens administrativa kostnader.

Ett företag som har för avsikt att byta K-regelverk måste ta del av vilka regler som gäller för detta. Först och främst måste företaget kontrollera att det uppfyller de formella kraven att *tillämpa* det avsedda regelverket. Vad det innebär i redovisningen bör också alltid analyseras. Först om företaget efter denna bedömning kommer fram till att de formella kraven för att tillämpa regelverket är uppfyllda, och det är lämpligt att byta regelverk, ska det ske en prövning om det är tillåtet att byta till ett lägre K-regelverk. Denna prövning, som ska ske utifrån det allmänna rådet om byte, torde normalt vara enkel. I enstaka fall kan dock en sådan prövning bli komplicerad och svårbedömd.

Om det skulle vara fritt att byta mellan olika K-regelverk är risken uppenbar att företaget inte gör någon analys innan det väljer regelverk. Om det däremot finns ett

allmänt råd som reglerar när byte av K-regelverk får ske torde företagen i större utsträckning vara motiverade att analysera vilket K-regelverk som är mest lämpligt att tillämpa. På så sätt kan onödiga och kostsamma byten mellan olika K-regelverk undvikas.

Det allmänna rådet torde därför endast undantagsvis medföra ökade administrativa kostnader för det enskilda företaget. Däremot torde det i större omfattning kunna förhindra onödiga och kostsamma byten av redovisningsprinciper.

9. Vilka andra kostnader den föreslagna regleringen medför för företagen och vilka förändringar i verksamheten som företagen kan behöva vidta till följd av den föreslagna regleringen.

Det allmänna rådet kommer inte att medföra att företaget behöver vidta några åtgärder.

10. I vilken utsträckning regleringen kan komma att påverka konkurrensförhållandena för företagen.

Regelverket kommer inte att påverka konkurrensförhållandena.

11. Hur regleringen kan komma att påverka företagen i andra avseenden.

Ingen påverkan.

12. Behov av särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning.

De minsta företagen torde normal tillämpa ett enklare (lägre) K-regelverk. De kan därmed utan några skäl byta till ett högre regelverk. Om företaget därefter vill byta tillbaka till det tidigare tillämpade K-regelverket omfattas de av det allmänna rådet och det krävs särskilda skäl för byte.

Om företaget har gjort en noggrann analys innan det byter till ett högre K-regelverk torde det endast undantagsvis bli aktuellt med att byta tillbaka. Någon särskild hänsyn till de mindre företagen torde därför inte behövas.